

SCHRIJF NU REEDS IN JE AGENDA !

Op zondag 24 september om 15 u organiseert de Cultuurraad van Lennik samen met de jonge Lennikenaar Leendert De Vis een musicalconcert in de Feestzaal van de jongensschool in Sint-Martens-Lennik.

Op het programma Musicalsongs uit "Aïda", "The Phantom of the Opera", "Les Misérables", "My Fair Lady", "Blood Brothers", "Jekyll & Hyde", "Moulin Rouge", "Chicago"...

Als leerling van het Conservatorium te Brussel (afdeling musical), wou Leendert De Vis al een tijdje een concert

organiseren met enkele medeleerlingen.

Dankzij Peter De Smet, directeur van de musicalafdeling, kan hij dit project verwezelijken. Samen met zijn medestudenten Elisabeth Herman en Tom Dewulf brengt hij bekende en minder bekende nummers uit allerlei recente en wereldberoemde musicals. Wendy Fierce (behaalde zilver met haar Engelstalig nummer "Never Give Up" in de preselecties van Eurosong 1999) zal ook van de partij zijn. Dit alles wordt muzikaal begeleid met pianist!

Tickets bij Leendert De Vis tel.: 0476/52.75.83
leendertdevis@hotmail.com

Kassa: €10 • VVK: €8 • Inwoners van Lennik: €5

WINNAARS VAN ONS GROOT KRUISWOORDRAADSEL (Antwoord "Lennikse Feesten")

Palmer MAES, Eliane Vandeveld, Maria O, Antoon WAUTERS, Joanna VAN DER STEEN, Edmond LEEMANS, Christiane VAN VAERENBERGH, Cecile THIELS, André VANSTEENBRUGGE, Denise VERSCHAETE, Jeanne O, Irene VAN BELLE, Koen VEREEKEN, Michel ROTEN, Kelly VAN VLAENDEREN, Nicole VANDEVELDE, Marc STUCKENS, Gust JUWET, Guy JUWET, Maurits JANS, Paula WELLEMANS, Magda DE WOLF, Vera LIPPENS, André VIERENDEELS, Alfons DE BAERDEMAEKER, Francois NEVENS, Rika DEMESMAEKER, Godelieve EECKHOUT en Samina MOONENS

WINNAARS VAN DE WEDSTRIJD VOOR JONGEREN in de KLEINE PIJL: uitslag in ons volgend nummer.

Alle winnaars krijgen hun prijs thuis bezorgd na de sperperiode ingesteld voor de verkiezingen.

In de hoek van L.E.N.N.I.K. 2000

TERUG VAN WEGGEWEEST!

Dan kom je met kringen van vermoeidheid onder je ogen terug thuis.

De thuisblijvers kijken je onschuldig aan.

Je leest in hun blik: "Hopelijk zien ze niet wat we allemaal hebben uitgespookt terwijl ze weg waren." (Natuurlijk zien we het wel)

De eerste dagen zijn, tengevolge van een jet lag, een pure hel.

Je valt in slaap boven de goedbedoelde biefstuk - friet en 's nachts dwaal je als een zombie door het huis.

Voor diegene die ooit ver genoeg weg was, moet dit herkenbaar zijn.

Wij vlogen vijftien volle uren vooruit (tussenstops en wachttijden niet meegerekend) en kwamen tien uren achteruit in een andere wereld terecht.

Waar? Dat vertel ik lekker niet. Ik denk ook niet dat het iemand interesseert.

Hoe we op de gedachte kwamen om zo ver weg te trekken? Heel eenvoudig... we waren een paar jaar geleden met vrienden door Zuid-Afrika getrokken en bezochten intussen onze oudste dochter die daar een nieuwe thuis vond.

Zegt de mannelijke helft van dat bevriende koppel ineens: "Weet ge waar ik nu graag nog eens naartoe zou willen?" En zo beginnen dan de plannen voor een nieuw avontuur.

Mijn echtgenoot heeft er zo stilaan een hobby van gemaakt. Reizen ineen steken!

Hij en internet! Daar komt geen reisbureau meer aan te pas.

Zo verzeilden we dit jaar in een live aflevering van 'National Geographic'.

De dieren die we verwacht hadden, kwamen niet opdagen. De dieren waar we onze twijfels over hadden... zagen we met hopen.

Bleek maar weer dat de natuur zich niet laat dwingen.

We zagen ijsbergen en gletschers die, oorverdovend krakend, voor onze ogen afbrokkelden en mini - Tsunami's veroorzaakten.

Walvissen, zoals je ze alleen op tv verwacht, sprongen 20 meter voor onze neus omhoog om ons te groeten...

En het schip... of is het nu een boot... ach... je waande je op de Titanic! Het grootste verschil zat hem in het feit dat wij niet naar de haaien gingen. Ik denk trouwens niet dat daar haaien zaten.

En dan is het van de ene op de andere dag voorbij. Je ziet ertegenop om die lange saai vliegreis terug te maken. Je wordt geconfronteerd met een piloot die plots ziek wordt.

Uren en uren wachten op een vlieghaven in een ver, ver land...

Horen dat de vlucht vierentwintig uur is uitgesteld... Naar een hotel

waar je niet voor koos... de dag nadien terug naar de vlieghaven...

weer uren en uren wachten en uiteindelijk doodop en oververmoeid, met een jet lag weer thuis komen.

Waarom doet een mens eigenlijk zulke dingen?

Avontuur?

De gevoelens die je overspoelen bij het live beleven van zoveel natuurgeweld, kan je onmogelijk overdragen op hen die het niet meemaakten.

De kilometers film en honderden foto's geven geen fractie weer van de realiteit en worden door de thuisblijvers bekeken met een blik van: "Is 't al? Dat hebben wij allemaal al veel schoner gezien (vanuit onze zetel) op ... juist... National Geographic!"

Hoeveel uren, maanden, jaren geduld kruipt er in het maken van zo'n aflevering?

Misschien was onze reis iets minder spectaculair maar ze was wel live en zonder ondertitels.

De jet lag (afschuwelijk) is voorbij. Ik ben avonturier - af!

Ik bewonder terug het mooie Pajottenland, geniet van de dinsdagse markt, van het wakker worden door koerende duiven en loeiende koeien, van het tokkelen op de computer, van het gekibbel met de volwassen kinderen.

Ik ben gewoon terug van weggeweest. Waar ik was? Dat doet er echt niet toe.

Onze oudste dochter laat net weten dat ze voor een paar jaar naar Madagaskar vertrekt...

We voelen het allebei reeds kriebelen in onze tenen.

Reacties graag naar annewyckmans@hotmail.com

of

Palokenstraat 19 1750 Lennik 02/532 05 12

